



КАРТ-ПОСТАЛ

Ἐν δὲ τοῖς ἀναγνωστῶν
μας ἀποτελλομένη συνεργασίᾳ
καὶ μὴ συνοδευομένῃ ὑπὸ δι-
καιώματος κρίσεως ἐν δραχ-
μῶν πάντες δὲ λαμβάνεται ὅπ’
διων.

"Α ε—"Α ε. Δέν ἔχετε δίκηρο. Τό γιαφύκιο που δημιήσατος σας μπορεῖ νά είνει σπιρτοκ, μηδενί φτάνει αντώ μόνον. Σπρωτο έλεν και τό γραφικό την ειδομένων στις έπειρους. Σφραγίζεται καὶ ἡ επιστολές. Μά δεν ἀρκει αυτὸν μόνον. Ο τίτλος ἔπειτα μιλαίτι για τη δημιγμά τόδικλην. "Υπὸ τὸν Ἐφεσια... Ήλι ο μορφωσάτε τοὺς νά πῆπε "Κάρτο αὐτὸν τὸν ἔφωνα. Τό κοιτάζετε θώρακας δύον εἰνά νά διεβάζετε. "Ετοι μόνην θα βεβλώσατε τό γιαφύκιο σας. Χρ ο σημείον. Μήν ανθένε τοὺς γιατρούς. Τό "Μορφωμάτι" δέν είναι τόσο ἀποτελεσματικό. Διαβάζετε καλύτερα, ποιν κατακλιθτη τη ἑσπάτος ἐκδοθεί σα σούσσεται το καθηγητού σε Χαρφ. "Αντιονάτα. "Α ό δ. Πα αντί δη ν. Λευκοπόλεια (Κήπους). Σάξ εγγραφούσημε για τα καλά σους ιδιώτι. Θά θέλεις δύος κάτι ποι γεμάτο, κατά μέ περισσότερα ίστοια γεγονότα. Γράψετε ἀρκετά καλά και εκτύπουσσε ποις θά μας ξανανοιχτήσει. "Απί φεύγετε μόνον μερικές ημέρεβολες στη γλώσσα. δύος π.χ. κοπτένετε χρόνον... Σα περιφέρετε φω το πο ον δη ον. Το ποιημά σας ορθή επιτυχείς. Θ. Επει τρόπον ι ι ι ν. Ιον. Πειραιά. "Ορ! καλά τα τεγανώνα σας. Κοι λι—δη ν. Ταμέντον. Τό τραγουδάσαι σας πολύ κοινό. Ν. Μ πε γι το πο ον λι ο ν. Κονιπολιν. Οι στιχοί σας ἀπό πάσης ἀπόφεως ἀνεπιτυχεῖς. Εύλαμπιστούμενης γιά τα καλά σας λόγια. Σ τ φ. Φι οτ πο ν- ον. Και το δικό σας τραγουδάσαι ενετελός κοινό. Μισθώσετε Ἐλλήνας ποιητάς. Ο μ ηρ ον Α. Σ., Πειραιά. Τα τραγιδιά σας τού φίλους σας ή μάλλον τα τραγιδιά σας.

κούς οὐ παροῦντα ταχινόν
γούνιά σας, οὐ μάλλον... τά-
το γένετον, ἀντίγεμαφαι-
να. Μυσῆζον Μαλαζάν!
Μά γατὶ τὸ κάνετε αὐτὸν;
Εἰς ἐμπαντὸν νῦν γελαστού-
διν οἱ μὲν στίχοι εἶνε κα-
λοί, τὸ γοῦνιό διμως παιδι-
κῶν ἐντελῶς καὶ ἡ ανθρο-
ψιαφές... σὺ νεποτός; Μ. Ζ.
Ἐντα θο. Τὸ «Γρῖμα» δη-
κα κακοῦ. Δὲν τάπει ούρος σύν-
τομονεύεται.
Στειλτε το στή-
δαπλασια τῶν Παιδίων, οὐδοί
καὶ ουραφό καὶ ἀξιό-
λογο περιοδιό εἶναι καὶ ζε-
ρενά νι ἔκτημα πάν τὸ ἐξα-
κόν. Θ. Λημητοί δην,
Τργάνι (Σάμος). Τὸ φραού-
ρις αὐτὸς καπλά. Δημοσιεύεται
εδώ, όπου σειδιά αντί, ποιεί
διαβάζεται ἀπό χιλιάδες Ἀ-
ναγνωστούν. ποιη τὴν παρα-
κολούθησθν οἱ λόγοι μας. Υ-
πάρχουν ἀτερμά ἀναγνώστας
πον πέροντον τὸ Μποκέτον
ποποτίστος, γηρά τὴ σειδάν-
αντί. Μή νουτζετε λοιπόν
επαρχιακούν διτι δημοσιεύ-
εται ἐδώ. Νά τώρα κοι ἕ-
Μοναχάν οας.

Τοῦ μάκον ἔνα χεράνι ἀγά-
πητόν
δυὸς εόδια τῶν ἀγρῶν γιὰ
τοῦ σημα-
τεῖμο τοῦ ἀνθρογούνιου και-
ρίθιμου μένον.
παντεχέι στὴ γωνιά νὰ
τοῦ στολισθεῖ
τοῦ μάκον ἔνα χεράνι ἀγά-
πητόν

*Μηδὲ χιλίαν. πλᾶτι μηδὲ ἔνα
τές θλιβερές τές ἔγνωσις ν
δ δρόμος : ἡς Ζωῆς μέσος
τραβάει σιωπηλὰ ν
[χεδε]
[σκοτάδι]
[τελείωσις]*

Τὸ γραμμόφωνον κατήγησε τὸ ἀγαπητό-
τερον μέσον ἐκλαῖκενσες τῆς μουσικῆς

Μια χαρηλή τιμή και καλλιτεχνική αξία

Πώλησις μὲν μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοά Αρσαχείου 12 **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φιλωνές 48**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22x **ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγη Φερραρίου 3**

χωρίς ένα χειλάκι κι' ένα χάδι.
Καὶ μόνο ἡ Μοναξία γύρω συπάντει
καὶ πάνω της φρουσώνει ένα λυγμός
που σὰ ρεσσαλτά κι' δύο βαραλέα,
μ' δάσκεντος κρεμάει καὶ βουβός
καὶ πάνω ἡ Μοναξία γύρω συπάντει!

Φ. Γοηγορίου. Μᾶς γράψετε:

Ἐκεπτόμενος ἐν κινδύνῳ προσβήσας στὸ ἐπίδημον διάδημα αὐτοκρατορίου, θύεται γὰρ σαραγαλέων ὅπως εἰ δυνατόν δῆμος σινάκας εἰς τὸ ἀγριπτόν ὑπάρχει τοιούτονας «Μπουνέτον» ἐν διήγημα βγαλμένο ἀπ' το παρελθόν μου μαζί τριτίας, ηγότο ἀπό τούτου ποὺ ἔβαλα τὴν πρώτην ἀπόκτην. Τὸ διηγηματικόν δὲ τόπον ποὺ επικεφαλίδα τὸν τίτλον «Γενιατίθεντον».

Θα σᾶς περοξενήση βέβαια κατάπληξην ἀφ' ἔρος, ἀφ' ἔτερου
θὰ γελάσῃς θεωρώντας βλακίας πράγματα, ἄλλα... αὐτά δυστι-
χῶς ἔχεις ἡ σημερινὴ ζωὴ.

Ἀναμένουν νὰ μοι γυνώσιστε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον διὰ θά-

*Αγαμένω τα μον γνωρίσητε εις το πρόσωπον φύλου α.
τύχω τοῦ αἰτουμένου.*

*Αφοῦ λοιπὸν ἡ χάρις ποὺ μᾶς ξητάτε, είνε ἡ τελευταία σας, ἀφοῦ τούχεται τεοὶ ἵκεδιας μελλοθανάτου, χαλάλι σας, στείλτε τὸ διήγη-

προσέκειται πάλι τηνεύοντα μετανοούμενον, καθώς ουδεὶς από τούς
μα. Ἀρχέτι βέβαια νίνα καὶ λο. Γιατὶ ἀν δὲν εἰνεῖ ἐπιτήρεις δέν δά
δημοσιευθῆ, ἔποι κι ἀν προσέκειται νά πέσεται απ' την "Αχροπόλι"
τους κι ἀν προσέκειται νά κάμεται χαρακίν! Τό καλύτερο τέλος θε
ήγαν αύτε ν' αὐλογονήσετε, θά δημιγμα νά μάς στείλετε κι επότις και στα παραμύθια—θά ζούντας έσεις καλά και μεις καλύ
τερα. ~~παραμύθια~~ Ενιακά. Τό ποιμένα σας ΑΠΡΩΤΗ 'Α
γάτη', καλό και δημοσιευτικό. Ἀρχεί να μην μας συμβή κανένα^{τηνεύοντα}, νά μη πούνε δηλαδή ή κακές γλώσσες, πως πρόσκειται
προς ἀντιγραφές. Βασιζόμεθα στην ειλικρινεία σας.

*Πρώτη μ' ἀγάπῃ δύνεται, ποὺ καποὶ φρέσι δεῖλι
στὰ οωθικὰ μου ρίζωσες κ' εἴσαι βαθεῖα χωμένη,
ποὺ μούδωσες τὸ φίλημα τῆς ἡδονῆς στὰ χειλή,
ποὺ καὶ ἀνάπτι θλιβερή νάσοι καταραμένη ...*

Φιωχειά μὲν ἄγαπή πρωτινή, ποὺ κάπια μαύρη μοῖρα σὲ πεταξε, σ' ἄγκυλισσα μιὰν ώμοσφη βραδύνα, μὲ χέδια σὲ πλημμύρισσα καὶ οὐέρα με μῆρα, μὲ τὴν κατανόησαν τὸ δόλια υπὸ καρδία.

παρατημένα με την θεοφάνεια της Αγίας Ελένης

*Σᾶν τὸ καπνὸ τοῦ καραβίου, μὲ βοσκωμένα με
αὲ κατωμένο*

δύσης

σὲ βλέπω τὰ μοῦ

GOXOTERIA

αφήνοτας συνεργίμωνα μια-
[νής καρδιάς οβυσμένης...]
Φτυαρίδης ή έκανε πολλά

**Φωτισμός με αγάπην που συλλα-
γεί, μέση φροντίδας τώρα μόνο
νά κλαίσω μιά γλυκειά ζωή
[φευγάναι, μακενζή]
ησουν ή πρωτη. μά δύσις
[είσι μοισαγ με πόσι-
πώς θί να μενην μέσα μου
[και θέσαι κι η στερεηνή.]**

Πρώτη μ^η ἀγάπη, δύστενη,
[πον^η καπε^ι] ὠραῖο δεῖλι,
στὰ σωθικὰ μον^η ρίζαις αἱ
[σέλαι] βαθεία χωμάτη,
ποὺ μιδωκεις τὸ φίλματα τῆς
[ήδονες] σια^η γεινη^η
π.^η, ω^η μ^η ἀγάπη Θύβρεση
[γάσαι καταδρεμε^η...]

Τού μα νην Πειν δέ είναι.
Τό δημητρία σας είνε κατά τέτοιον τρόπο γραμμένο ώστε επαναλαμβάνονται δύο και τρεις φορές σε κάθε φράση τη ίδια πράγματα. Τά ποιήματά σας πολὺ κοινά, χωρίς τίποτε τόξοπετζού. Έπιστριψή μη γάραπτε αλλοτε κι αλλά τίς δυο μερικές τους γαριπούν. Βοσσαριόντης η ν. Κονυμπολίαν. Αντώ πού μάζ γράφετε δέν είνε, δυστυχούς, δινατόν καν γίνει διά λόγους τεχνούντας τα δρόμου Η αναγιώντας ιδην. Καριόβραστι. Ελάβημε το γράμμα σας Στείλτε μας τίποτε γεωτρέο για να σας υπόδειξουμε τα λαδή ποιημάντε και να τά διορθωσετε. Αλλά είναι ο δρόμον Το ουρανόν, Ενταῦθα, Τό ποιήμα σας άνευτηγές. Βαρόμα και κάσον, Ενταῦθα. Έπιστριψη και τό δικό σας.